

לקוטי אמרים

פרק ל עוד זאת ישים אל לבו לקיים מאמר רז"ל
והוי שפל רוח בפני כל האדם. והוי
באמת לאמיתו בפני כל האדם ממש אפי' בפני קל
שבקלים. והיינו ע"פ מארו"ל אל תדין את חבירך עד
שתגיע למקומו. כי מקומו גורם לו לחטוא להיות
פרנסתו לילך בשוק כל היום ולהיות מיושבי קרנות
ועיניו רואות כל התאוות והעין רואה והלב חומד ויצרו
בוער כתנור בוערה מאופה כמ"ש בהושע הוא בוער
כאש להבה וגו'. משא"כ מי שהולך בשוק מעט ורוב
היום יושב בביתו וגם אם הולך כל היום בשוק יכול
להיות שאינו מחומם כ"כ בטבעו כי אין היצר שוה
בכל נפש יש שיצרו כו' כמ"ש כמ"א.